

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

26 november 1999

ONTWERP VAN DECREET

inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	5
Advies van de Raad van State	9
Ontwerp van decreet	21
Bijlagen bij de memorie van toelichting	25
1. Besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen	27
– Voorontwerp van besluit	28
– Advies van de Vlaamse Mediaraad	31
– Advies van de Raad van State	33
– Besluit van de Vlaamse regering	48
2. Richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen	49

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE TOELICHTING

Voorliggend ontwerp van decreet regelt de verdere omzetting van de richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van digitale televisiesignalen.

De richtlijn heeft een dubbele doelstelling :

- de versnelde ontwikkeling van geavanceerde televisiediensten in breedbeeld (16/9) door de vaststelling van een gemeenschappelijk format van de uitzendingen ;
- het opstellen van gemeenschappelijke normen voor de uitzending van digitale televisiesignalen (digitale betaaltelevisiediensten) waarbij gebruik gemaakt wordt van voorwaardelijke toegangssystemen.

Deze richtlijn werd reeds gedeeltelijk omgezet door het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

De Raad van State merkte in zijn advies van 26 mei 1998 en 9 juni 1998 over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen (stuk L.27.536/VR/3) evenwel op dat een aantal artikelen van de richtlijn bij decreet dienden te worden omgezet omdat hij hiervoor in de decreetsbepalingen geen rechtsgrond kon aanwijzen. Deze opmerking betrof de artikelen 3, 4c en 4d van de richtlijn.

Met betrekking tot de artikelen 4c en 4d merkte de Raad van State tevens op dat het hier federale bevoegdheden betrof, waarover de gemeenschappen enkel regels kunnen stellen op grond van hun impliciete bevoegdheden.

De Raad van State aanvaardde deze mogelijkheid n.a.v. zijn advies van 26 mei 1998 over het voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector en houdende de omzetting van de richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 en van de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995 (stuk L. 27.610/VR/4).

Artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorziet inderdaad dat decreten bepalingen kunnen inhouden aangaande onderwerpen waarvoor de Gemeenschappen niet bevoegd zijn, in de mate dat die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de Gemeenschapsbevoegdheden.

Opdat de theorie van de impliciete bevoegdheden kan worden toegepast, dient voldaan te zijn aan volgende voorwaarden :

- het moet noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest ;
- het moet een gedifferentieerde regeling betreffen die slechts een marginale weerslag heeft op de niet toegewezen bevoegdheid.

Beide elementen zijn voor de Raad van State aanwezig

In concreto regelt dit ontwerp van decreet nog de omzetting van de artikelen 3, 4c en 4d van de hogervermelde richtlijn van 24 oktober 1995. De andere artikelen waren reeds omgezet bij besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998.

Zij hebben inzonderheid betrekking op :

- de technische uitrusting waaraan een televisietoestel moet voldoen om decoders en digitale ontvangers te kunnen op aansluiten ;
- het aanbieden van de mogelijkheid aan elke omroeporganisatie om door te dringen op de markt van digitale betaaltelevisie ;
- het niet hinderen van de realisatie van het "multi-cryptage"-systeem.

II. COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Artikel 3 van de richtlijn wordt omgezet. Zowel uit de consideransen als uit de algemene opzet van de

richtlijn blijkt dat artikel 3 betrekking heeft op de minimale technische voorwaarden waaraan elk televisietoestel moet beantwoorden opdat de kijkers toegang zouden kunnen hebben tot geavanceerde televisiediensten. De vaststelling van zulke technische normen, die technische aspecten regelen welke specifiek zijn voor de materie radio-omroep, behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen, op grond van artikel 127 van de Grondwet en artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Men leze hierover in het bijzonder overweging B.5 van het arrest van het Arbitragehof, 7 februari 1991, nr. 1/91.

Artikel 3 en 4

Artikel 4, c van de richtlijn wordt omgezet.

Deze bepaling moet toelaten dat elke omroeporganisatie die wenst door te dringen op de markt van de digitale betaaltelevisie, deze mogelijkheid heeft zonder discriminerende voorwaarden t.a.v. andere omroeporganisaties opgelegd te krijgen.

Het feit dat slechts een klein aantal operatoren voor systemen van voorwaardelijke toegang actief zijn op dit domein, betekent dat zij soms banden met bepaalde omroeporganisaties bezitten. Men wil met deze bepaling de mogelijke negatieve gevolgen van deze situatie zoveel mogelijk voorkomen.

Artikel 5

Artikel 4, d van de richtlijn wordt omgezet.

Deze bepaling strekt ertoe te verzekeren dat de realisatie van het "multicryptage"-systeem, dit is verschillende systemen van voorwaardelijke toegang geïnstalleerd in eenzelfde decoder, niet gehinderd wordt door de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen wanneer zij hun rechten overdragen aan een fabrikant van decoders.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Gelet op de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 84, eerste lid, 1°, zoals vervangen en gewijzigd ;

Gelet op de conformiteit van dit ontwerp van decreet aan het advies van de Raad van State van 26 mei 1998 en 9 juni 1998 over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen (stuk L. 27.536/VR/3), wordt het advies van de Raad van State binnen een termijn van drie dagen gevraagd ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Dit decreet zet een aantal bepalingen van de richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen om.

Artikel 3

Elk televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm is, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Artikel 4

Degenen die decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang produceren en aanbieden zijn ertoe gehouden :

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aan te bieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn middels een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd ;
- 2° een gescheiden boekhouding te voeren voor hun activiteiten voor de levering van voorwaardelijke toegangssystemen, voorzover zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 5

De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruik maken van een decoder of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat er al dan niet bijhorende apparatuur wordt geleverd.

Artikel 6

Wanneer de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, dienen zij zulks te doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden. De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet doen afhangen van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het betrokken product :

- 1° hetzij een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere andere toegangssystemen mogelijk maakt ;
- 2° hetzij tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, wanneer de licentiehouders zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en voorwaardelijke toegangssystemen.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

LUC VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

ERIC VAN ROMPUY

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 1 april 1999 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen", heeft op 7 april 1999 het volgende advies gegeven :

L. 29.068/3

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt de spoedbehandeling gevraagd "omwille van de conformiteit van dit voorontwerp van decreet aan het advies van (de Raad van State) van 26 mei 1998 en 9 juni 1998 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen (L. 27.536/VR/3) en omwille van de ingebrekestelling door de Europese Commissie d.d. 21 oktober 1998 wegens het niet-omzetten van richtlijn 95/47/EG".

*
* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp van decreet beoogt de omzetting in het interne recht van bepalingen van richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Het gaat met name om de bepalingen van de richtlijn die nog niet werden omgezet door het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 3 van het ontwerp schrijft voor dat bepaalde televisietoestellen voorzien moeten zijn van een genormaliseerde aansluitbus met open interface die het mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Artikel 4 waarborgt de omroeporganisaties die digitale betaaltelevisie willen aanbieden dat de producenten en verkopers van decoders geen misbruik maken van een eventuele economische machtspositie of van hun banden met andere omroeporganisaties om hun decoders tegen onredelijke of discriminerende voorwaarden aan te bieden.

Artikel 5 verplicht de omroeporganisaties om doorzichtige tarieven te publiceren voor de kijkers, waarin met name informatie wordt verstrekt over de prijs (het abonnement) van de gecodeerde programma's met en zonder decoder.

L. 29.068/3

Artikel 6 waarborgt dat de houders van industriële eigendomsrechten met betrekking tot bepaalde systemen van ontcijfering de producent van een decoder niet kunnen verbieden of ontmoedigen om andere systemen in zijn toestel te integreren. Hiermee wil men vermijden dat een consument die gebruik maakt van digitale betaaltelevisie van verschillende omroeporganisaties, zich verschillende apparaten (decoders) moet aanschaffen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

Dit artikel beoogt de omzetting van artikel 3 van richtlijn 95/47/EG.

Een dergelijke bepaling kwam niet voor in het ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. In zijn advies L. 27.536/VR/3 van 26 mei en 9 juni 1998 over dat ontwerp merkte de Raad van State het volgende op :

"Artikel 3 van de richtlijn luidt als volgt :

"Elk televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm is, dat in de Gemeenschap te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één (door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde) aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten."

Volgens de gemachtigde van de regering wordt deze bepaling niet omgezet "omdat het hier normering van elektronische apparatuur (TV-toestel) betreft, waarop een omroep geen enkele vat heeft". Als zodanig zou die normering behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Het feit dat het gaat om normen i.v.m. de eind-apparatuur volstaat op zichzelf niet om tot de on-bevoegdheid van de gemeenschappen te besluiten.

Het is voorts weliswaar zo dat een televisietoestel in de huidige stand van de techniek, en nog meer in de toekomst, gelet op de voorzienbare ontwikkelingen, gebruikt kan worden - en gebruikt wordt - voor uiteenlopende doeleinden, waarvan sommige behoren tot de eigenlijke radio en televisie, en andere tot de telecommunicatie in het algemeen. Dit neemt niet weg dat te dezen zowel uit de consideransen als uit de algemene opzet van de richtlijn blijkt dat artikel 3 betrekking heeft op de minimale technische voorwaarden waaraan elk televisietoestel moet beantwoorden opdat de kijkers toegang zouden kunnen hebben tot geavanceerde televisiediensten. De vaststelling van zulke technische normen, die technische aspecten regelen welke specifiek zijn voor de materie radio-omroep, behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen, op grond van artikel 127 van de Grondwet en artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (1).

Het omzetten van artikel 3 van de richtlijn behoort aldus door de gemeenschappen te gebeuren. De Vlaamse Gemeenschap dient daarvoor te zorgen bij gebreke waarvan België het voorwerp zou kunnen uitmaken van een procedure tot vaststelling van de niet-nakoming van een verplichting die uit het EG-Verdrag voortvloeit.

(1) Zie i.h.b. Arbitragehof, 7 februari 1991, nr. 1/91, overw. B.5.

L. 29.068/3

Er moet echter wel opgemerkt worden dat voor het omzetten van artikel 3 de Vlaamse regering geen rechtsgrond lijkt te kunnen vinden in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995. Die decreten machtigen de Vlaamse regering immers niet om voorwaarden te stellen waaraan televisietoestellen moeten beantwoorden.

De omzetting van artikel 3 dient dus bij decreet te gebeuren".

Bij artikel 3 van het voorliggende ontwerp zijn voor het overige geen opmerkingen te maken.

Artikelen 4 en 5

Deze artikelen beogen de omzetting van respectievelijk het eerste en het tweede lid van artikel 4, c, eerste lid, van de richtlijn.

Soortgelijke bepalingen kwamen reeds voor in de artikelen 4 en 6 van het ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998. In zijn advies L. 27.536/VR/3 merkte de Raad van State daarover het volgende op :

"Artikel 4, c, eerste lid, van de richtlijn heeft betrekking op de wijze waarop exploitanten van systemen van voorwaardelijke toegang de omroepen in het marktverkeer moeten behandelen, alsmede op de wijze waarop die exploitanten hun boekhouding moeten voeren. Artikel 4, c, tweede lid, heeft betrekking op de tarieflijsten van de omroepen.

Die bepalingen worden omgezet in respectievelijk artikel 6 en artikel 4 van het ontwerp.

Naar hun inhoud bevatten die bepalingen regels i.v.m. het mededingingsrecht en de handelspraktijken. Daarvoor is alleen de federale overheid bevoegd, op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De gemeenschappen kunnen m.b.t. die aangelegenheden slechts regels stellen op grond van hun impliciete bevoegdheid, overeenkomstig de voorwaarden van artikel 10 van de voornoemde wet, zoals gepreciseerd door het Arbitragehof. Een van die voorwaarden bestaat erin dat de impliciete bevoegdheden uitgeoefend worden bij decreet of, minstens, krachtens een uitdrukkelijke machtiging door de decreetgever (1).

Te dezen kan de Vlaamse regering zich niet op een dergelijke machtiging beroepen.

De omzetting van artikel 4, c, eerste en tweede lid, van de richtlijn kan te dezen dus niet gebeuren bij wege van het ontworpen besluit. De artikelen 4 en 6 moeten derhalve uit het ontwerp weggelaten worden".

Het voorliggende ontwerp voldoet aan het vereiste dat een beroep op impliciete bevoegdheden slechts mogelijk is bij of krachtens een decreet.

In zijn advies L. 27.610/VR/4 van 26 mei en 8 juni 1998 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 januari 1999 "modifiant le décret du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel et assurant la transposition de la Directive 97/36/CE du 30 juin 1997 et de

(1) Zie, wat dit laatste betreft, Arbitragehof, 25 november 1997, nr. 73/97, overw. B.3.4.

L. 29.068/3

la Directive 95/47/CE du 24 octobre 1995", heeft de Raad van State aangenomen dat de redenen die door de regering van de Franse Gemeenschap werden aangevoerd om het beroep op de impliciete bevoegdheden te verantwoorden, de toets aan artikel 10 van de bijzondere wet konden doorstaan (1).

Te dezen heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat hij zich bij de door de regering van de Franse Gemeenschap gegeven verantwoording aansluit.

Er zijn geen redenen om de pertinentie van die verantwoording ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap in twijfel te trekken. Ook voor de artikelen 4 en 5 van het voorliggende ontwerp kan de decreetgever zich m.a.w. beroepen op de impliciete bevoegdheden (2).

Artikel 6

Dit artikel beoogt de omzetting van artikel 4, d, van de richtlijn (3).

-
- (1) Parl. St., Parlement Comm. fr., 1997-98, nr. 268-1, (25), 26-27.
 - (2) Ter voorlichting van het Vlaams Parlement verdient het aanbeveling dat de bedoelde verantwoording in de memorie van toelichting zou worden opgenomen.
 - (3) In feite heeft artikel 6 van het ontwerp slechts betrekking op hetgeen bepaald is in het eerste lid van artikel 4, d, van de richtlijn. Het ontwerp bevat geen bepaling die overeenstemt met het tweede lid van artikel 4, d, van de richtlijn. Het zou nuttig zijn dat de redenen hiervoor in de memorie van toelichting worden uiteengezet.

Een dergelijke bepaling kwam niet voor in het ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998. In zijn advies L. 27.536/VR/3 merkte de Raad van State daarover het volgende op :

"Artikel 4, d, van de richtlijn bevat bepalingen i.v.m. de wijze waarop houders van industriële eigendomsrechten inzake systemen en producten van voorwaardelijke toegang licenties kunnen verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur.

Volgens de gemachtigde van de regering worden die bepalingen niet omgezet "omdat industriële eigendomsrechten als een federale bevoegdheid worden aanzien".

De bedoelde bepalingen kunnen inderdaad geacht worden verband te houden met de industriële eigendom, d.i. een aangelegenheid waarvoor alleen de federale overheid bevoegd is, onverminderd de eventuele uitoefening van impliciete bevoegdheden door de gemeenschappen".

Een bepaling als die van artikel 6 van het thans voorliggende ontwerp kwam wel voor in het ontwerp dat geleid heeft tot het genoemde decreet van de Franse Gemeenschap van 4 januari 1999. De hiervoor bedoelde motieven, door de regering van de Franse Gemeenschap aangevoerd tot staving van het beroep op de impliciete bevoegdheden, hadden ook op die bepaling betrekking. Zoals gezegd, was de Raad van State van oordeel dat die verantwoording de toets aan artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kon doorstaan.

L. 29.068/3

Ook op dit punt sluit de gemachtigde ambtenaar zich bij die verantwoording aan. Zoals hiervoor is aangenomen, kan de conclusie i.v.m. die verantwoording ook voor de Vlaamse Gemeenschap gelden. Ook wat artikel 6 van het ontwerp betreft, kan dus een beroep gedaan worden op de impliciete bevoegdheden.

L. 29.068/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. P. DE SOMERE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Elk televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm is, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Artikel 3

Degenen die decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang produceren en aanbieden zijn ertoe gehouden :

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aan te bieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die

daartoe gerechtigd zijn middels een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd ;

- 2° een gescheiden boekhouding te voeren voor hun activiteiten voor de levering van voorwaardelijke toegangssystemen, voorzover zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 4

De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruikmaken van een decoder of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de eventuele levering van bijhorende apparatuur.

Artikel 5

Wanneer de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabricanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, dienen zij dit te doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze. De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren , niet afhankelijk maken van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het betrokken product :

- 1° hetzij een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere andere toegangssystemen mogelijk maakt ;
- 2° hetzij tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, wanneer de licentiehouder zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en voorwaardelijke toegangssystemen.

Brussel, 15 oktober 1999.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

BIJLAGEN BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING

BIJLAGE 1

Besluit van de Vlaamse regering

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VOORONTWERP VAN BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING INZAKE
HET GEBRUIK VAN NORMEN VOOR HET UITZENDEN VAN TELEVI-
SIESIGNALEN

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op de decreten betreffende de radio-omroep en de
televisie gecoördineerd op 25 januari 1995, inzonder-
heid op de artikelen 97 en 109, §2;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op
;

Overwegende dat de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober
1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden
van televisiesignalen een aantal bepalingen bevat die
een omzetting in de Vlaamse regelgeving noodzaken;

Op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor Econo-
mie, KMO, Landbouw en Media;

Na beraadslaging,

B E S L U I T :

Artikel 1. De televisieomroepen die onder de bevoegd-
heid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten hun
uitzendingen verzorgen hetzij :

- 1° via een 16:9-systeem dat volledig compatibel is
met PAL, indien het uitzendingen in breedbeeld en
625 lijnen betreft die niet volledig digitaal
zijn;
- 2° via een transmissiesysteem dat door het Europese
Telecommunicatie Standaardiseringsinstituut (ETSI)
genormaliseerd is, indien het uitzendingen betreft
die volledig digitaal zijn.

Onder breedbeeld wordt verstaan: programma's die gepro-
duceerd en uitgegeven worden met het oog op de presen-
tatie aan het publiek op een breedbeeldscherm.

Art. 2. De kabelmaatschappijen die een programma van een omroep in 16:9 breedbeeld ontvangen, moeten dit programma in hetzelfde formaat doorgeven.

Art. 3. Degene die decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang, te koop of te huur aanbieden of ter beschikking stellen met het oog op digitale uitzendingen moeten ervoor zorgen dat :

- 1° de ontscrembeling van de televisiesignalen mogelijk is volgens het gemeenschappelijk Europees scrambelalgoritme als beheerd door een erkende Europese normalisatie-instantie;
- 2° de signalen die ongescrembeld worden uitgezonden, kunnen worden weergegeven, mits ingeval van gehuurde apparatuur de huurovereenkomst door de huurder wordt nageleefd.

Art. 4. De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruik maken van een decoder of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat er al dan niet bijhorende apparatuur wordt geleverd.

Art. 5. De systemen voor voorwaardelijke toegang moeten over de nodige technische mogelijkheden beschikken voor een goedkope controle-overdracht naar de kabelhoofdstations waarbij de kabelmaatschappijen op elk ogenblik de volledige controle kunnen hebben over de omroepprogramma's of -diensten die op hun kabelnet via decoder of deze toegangssystemen worden aangeboden.

Art. 6. Degene die decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang produceren en aanbieden zijn er toe gehouden:

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden de technische diensten aan te bieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn middels een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd;
- 2° een gescheiden boekhouding te voeren voor hun activiteiten voor de levering van voorwaardelijke toegangssystemen, voor zover zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Art. 7. De Vlaamse minister, bevoegd voor het mediabeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,

LUC VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMSE MEDIARAADADVIES NR. 97/07

Betreft : gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

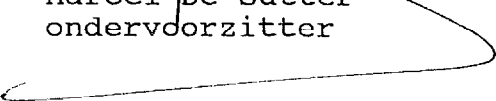
1. Met een brief van 23 juni 1997 vraagt de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media om advies over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.
2. Gelet op het ontwerpadvies nr. 116 van 2 juli 1997 van het Comité van Experts.
3. De Vlaamse Mediaraad in vergadering bijeen te Brussel op 9 juli 1997 brengt unaniem volgend advies uit.
4. Het besluit is ingegeven door de noodzaak van de omzetting in de Vlaamse regelgeving van de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995.
5. De tekst van het ontwerp beperkt zich evenwel tot het omzetten van de artt. 2 en 5 van de richtlijn. De Vlaamse Mediaraad merkt op dat met de andere bepalingen van de richtlijn niets gedaan wordt. De Vlaamse Mediaraad herinnert aan zijn advies nr. 96/03 van 29 maart 1996 waarbij het reeds de aandacht vestigde op de richtlijn en meer bepaald art. 4, dat van zeer groot belang is om het publiek de toegang tot de nieuwe technologieën tegen redelijke voorwaarden te waarborgen. De Vlaamse Mediaraad stelde in dit advies een aantal algemene principes inzake nieuwe mediatechnologieën voorop, die hier worden herhaald, inzonderheid de punten 5.1, 5.2. en 5.4. De Vlaamse Mediaraad adviseert derhalve dat de volledige richtlijn en met name artikel 4 in de Vlaamse regelgeving zou worden omgezet. Er wordt aan herinnerd dat dit reeds tegen 23 augustus 1996 had dienen te gebeuren.
6. Om te vermijden dat men zich naar de toekomst toe zou beperken, adviseert de Vlaamse Mediaraad om in artikel 1, 2° van het ontwerpbesluit geen standaard nominatief op te nemen, maar de formulering van de richtlijn te hanteren.

Artikel 1, 2° luidt dan als volgt:
"2° via een transmissiesysteem dat door een erkende
Europese normalisatieorganisatie genormaliseerd is,
indien het uitzendingen betreft die volledig digi-
taal zijn."

Brussel, 9 juli 1997

Namens de Vlaamse Mediaraad,

Marcel De Sutter
ondervoorzitter

L. 27.536/VR/3

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, verenigde kamers en derde kamer, op 19 maart 1998 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen", heeft op 26 mei 1998 (verenigde kamers) en op 9 juni 1998 (derde kamer) het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt er in de eerste plaats toe de normen te bepalen voor het verzorgen van uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen, die niet volledig digitaal zijn, alsmede voor het verzorgen van volledig digitale uitzendingen (artikel 1). Aan de kabelmaatschappijen wordt de verplichting opgelegd om een programma dat zij in het 16 : 9 breedbeeldformaat ontvangen, ook in dat formaat door te geven (artikel 2).

Het ontwerp bevat eveneens bepalingen i.v.m. de voorwaardelijke toegang tot programma's. Die bepalingen hebben betrekking op de voorwaarden waaraan decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten voldoen (artikelen 3 en 5), op de tarieflijst van de omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruik maken van een decoder of andere systemen voor voorwaardelijke toegang (artikel 4), en op bepaalde aspecten van het marktgedrag en de boekhouding van de producenten en aanbieders van decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang (artikel 6).

Het ontwerp strekt aldus tot de gedeeltelijke omzetting in het interne recht van richtlijn 95/47/EEG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

1. De omzetting in de interne rechtsorde van richtlijn 95/47/EEG dient te gebeuren met inachtneming van de regels die in die rechtsorde betrekking hebben op de verdeling van de bevoegdheid tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten.

Het onderzoek van het ontwerp vanuit het oogpunt van de bevoegdheid doet twee soorten vragen rijzen. Enerzijds dient nagegaan te worden of voor het niet-omzetten van de artikelen 3 en 4, d, van de richtlijn een verantwoording gevonden kan worden in de onbevoegdheid van de gemeenschappen. Anderzijds moet nagegaan worden of de Vlaamse overheid wel bevoegd is om artikel 4, c, van de richtlijn om te zetten (zie de artikelen 4 en 6 van het ontwerp).

2.1. Artikel 3 van de richtlijn luidt als volgt :

"Elk televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm. is, dat in de Gemeenschap te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één (door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde) aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten."

Volgens de gemachtigde van de regering wordt deze bepaling niet omgezet "omdat het hier normering van elektronische apparatuur (TV-toestel) betreft, waarop een

omroep geen enkele vat heeft". Als zodanig zou die normering behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Het feit dat het gaat om normen i.v.m. de eind-apparatuur volstaat op zichzelf niet om tot de onbevoegdheid van de gemeenschappen te besluiten.

Het is voorts weliswaar zo dat een televisietoestel in de huidige stand van de techniek, en nog meer in de toekomst, gelet op de voorzienbare ontwikkelingen, gebruikt kan worden - en gebruikt wordt - voor uiteenlopende doeleinden, waarvan sommige behoren tot de eigenlijke radio en televisie, en andere tot de telecommunicatie in het algemeen. Dit neemt niet weg dat te dezen zowel uit de consideransen als uit de algemene opzet van de richtlijn blijkt dat artikel 3 betrekking heeft op de minimale technische voorwaarden waaraan elk televisietoestel moet beantwoorden opdat de kijkers toegang zouden kunnen hebben tot geavanceerde televisiediensten. De vaststelling van zulke technische normen, die technische aspecten regelen welke specifiek zijn voor de materie radio-omroep, behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen, op grond van artikel 127 van de Grondwet en artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (1).

(1) Zie i.h.b. Arbitragehof, 7 februari 1991, nr. 1/91, overw. B.5.

Het omzetten van artikel 3 van de richtlijn behoort aldus door de gemeenschappen te gebeuren. De Vlaamse Gemeenschap dient daarvoor te zorgen bij gebreke waarvan België het voorwerp zou kunnen uitmaken van een procedure tot vaststelling van de niet-nakoming van een verplichting die uit het EG-Verdrag voortvloeit.

Er moet echter wel opgemerkt worden dat voor het omzetten van artikel 3 de Vlaamse regering geen rechtsgrond lijkt te kunnen vinden in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995. Die decreten machtigen de Vlaamse regering immers niet om voorwaarden te stellen waaraan televisietoestellen moeten beantwoorden.

De omzetting van artikel 3 dient dus bij decreet te gebeuren.

2.2. Artikel 4, c, eerste lid, van de richtlijn heeft betrekking op de wijze waarop exploitanten van systemen van voorwaardelijke toegang de omroepen in het marktverkeer moeten behandelen, alsmede op de wijze waarop die exploitanten hun boekhouding moeten voeren. Artikel 4, c, tweede lid, heeft betrekking op de tarieflijsten van de omroepen.

Die bepalingen worden omgezet in respectievelijk artikel 6 en artikel 4 van het ontwerp.

Naar hun inhoud bevatten die bepalingen regels i.v.m. het mededingingsrecht en de handelspraktijken. Daarvoor is alleen de federale overheid bevoegd, op grond

van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De gemeenschappen kunnen m.b.t. die aangelegenheden slechts regels stellen op grond van hun impliciete bevoegdheid, overeenkomstig de voorwaarden van artikel 10 van de voornoemde wet, zoals gepreciseerd door het Arbitragehof. Een van die voorwaarden bestaat erin dat de impliciete bevoegdheden uitgeoefend worden bij decreet of, minstens, krachtens een uitdrukkelijke machtiging door de decreetgever (1).

Te dezen kan de Vlaamse regering zich niet op een dergelijke machtiging beroepen.

De omzetting van artikel 4, c, eerste en tweede lid, van de richtlijn kan te dezen dus niet gebeuren bij wege van het ontworpen besluit. De artikelen 4 en 6 moeten derhalve uit het ontwerp weggelaten worden.

2.3. Artikel 4, d, van de richtlijn bevat bepalingen i.v.m. de wijze waarop houders van industriële eigendomsrechten inzake systemen en producten van voorwaardelijke toegang licenties kunnen verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur.

Volgens de gemachtigde van de regering worden die bepalingen niet omgezet "omdat industriële eigendomsrechten als een federale bevoegdheid worden aanzien".

(1) Zie, wat dit laatste betreft, Arbitragehof, 25 november 1997, nr. 73/97, overw. B.3.4.

De bedoelde bepalingen kunnen inderdaad geacht worden verband te houden met de industriële eigendom, d.i. een aangelegenheid waarvoor alleen de federale overheid bevoegd is, onverminderd de eventuele uitoefening van impliciete bevoegdheden door de gemeenschappen.

RECHTSGROND (1)

1. Volgens de aanhef van het ontwerp dient de rechtsgrond ervoor gezocht te worden in de artikelen 97 en 109, § 2, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

1.1. Artikel 97 van de gecoördineerde decreten machtigt de Vlaamse regering om de specifieke technische voorschriften van de zend- en transportvergunningen te bepalen.

Die bepaling zou een rechtsgrond kunnen bieden voor artikel 1 van het ontwerp, op voorwaarde dat de daarin bedoelde vereisten geformuleerd zouden worden als technisch voorschrift van de zend- en transportvergunningen. In dat geval zou die bepaling echter, overeenkomstig artikel 95, § 5, van de gecoördineerde decreten, niet van toepassing zijn op de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

(1) De rechtsgrond wordt uiteraard enkel onderzocht m.b.t. de bepalingen van het ontwerp die binnen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen.

De verplichting bedoeld in artikel 1 van ontwerp kan beter beschouwd worden als een technisch voorschrift in de zin van artikel 101 van de gecoördineerde decreten. Een dergelijke verplichting kan dan gelden voor alle omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Niet artikel 97, maar artikel 101 moet dan als rechtsgrond aangewezen worden.

1.2. Artikel 109, § 2, van de gecoördineerde decreten machtigt de Vlaamse regering om de minimale technische voorschriften te bepalen waaraan o.m. de kabelnetten moeten voldoen.

Deze bepaling kan een rechtsgrond bieden voor artikel 2 van het ontwerp.

2. Wat de artikelen 3 en 5 van het ontwerp betreft, moet i.v.m. de rechtsgrond het volgende worden opgemerkt.

Die artikelen stellen vereisten vast waaraan decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten voldoen. Zoals die artikelen zijn geformuleerd, kunnen ze niet beschouwd worden als technische voorschriften voor de zend- en transportvergunningen (artikel 97), voor de omroepen (artikel 101) of voor de kabelnetten (artikel 108, § 2).

Indien de artikelen 3 en 5 zo geformuleerd worden dat de daarin bedoelde verplichtingen worden opgelegd aan de houders van zend- of transportvergunningen, de omroepen of de kabelmaatschappijen, kunnen zij een rechtsgrond vinden in de artikelen 97, 101 of 109, § 2, van de gecoördineerde decreten. Indien zulke herformulering niet mogelijk is - hetgeen volgens de Raad van State een hypothese is die geenszins uitgesloten kan worden -, is er voor die artikelen geen rechtsgrond.

Op dit punt moet dus een voorbehoud gemaakt worden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Rekening houdend met de voorgaande opmerkingen, dient het ontwerp getoetst te worden aan de bepalingen van richtlijn 95/47/EG.

2.1. Artikel 1 van de richtlijn wordt terecht niet omgezet. Het eerste lid houdt een louter programmatorische bepaling in. Het tweede lid bevat overgangsmaatregelen. Aangezien, zoals de gemachtigde van de regering opmerkt, richtlijn 92/38/EEG nooit werd omgezet, is er geen behoefte aan een overgangsregeling terzake.

2.2. Artikel 2 van de richtlijn wordt grotendeels omgezet in artikel 1 van het ontwerp. De volgende bepalingen van artikel 2 worden echter niet omgezet : a, eerste lid, in zoverre daarin sprake is van het 16:9 D2-MAC systeem en van SECAM, en derde lid; b (i.v.m. HD-MAC); c, vanaf "In dit verband ...".

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde van de regering de volgende toelichting verstrekt :

"Artikel 2 van de richtlijn werd niet omgezet m.b.t. D2-MAC en HD-MAC omdat er de dag van vandaag in België geen MAC-ontvangstapparatuur meer op de markt verkrijgbaar is. Deze apparatuur is trouwens volledig voorbijgestreefd. Ook SECAM werd niet omgezet omdat dit een Frans systeem is; in België is enkel het PAL-systeem van toepassing.

Ook de zin "16:9 is het referentieformaat" is niet omgezet, omdat breedbeeld enkel als 16:9 wordt verdeeld. Dit formaat is dus synoniem voor breedbeeld. Indien gewenst, kan deze zin er perfect aan worden toegevoegd.

De technische punten uit artikel 2, c, in fine, werden niet omgezet omdat zij o.i. inherent deel uitmaken van een transmissiesysteem en als dusdanig maar een aanvullende technische beschrijving geven van het systeem. Een mogelijke opname in de tekst - indien de Raad van State die noodzakelijk vindt - is geen probleem."

Gelet op die toelichting, kan er inderdaad afgezien worden alle onderdelen van artikel 2, a, eerste lid, om te zetten. Ook artikel 2, b, behoeft geen omzetting. Het is echter wel wenselijk, om elke mogelijke betwisting uit te sluiten, dat de bepalingen van artikel 2, a, derde lid, en c, vanaf "In dit verband ...", alsnog omgezet worden.

2.3. Wat het niet-omzetten van artikel 3 van de richtlijn betreft, wordt verwezen naar opmerking 2.1 i.v.m. de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

2.4. Artikel 4, a en b, van de richtlijn wordt omgezet in de artikelen 3 en 5 van het ontwerp. Wat de rechtsgrond voor dit laatste artikelen betreft, wordt verwezen naar opmerking 2 terzake.

Artikel 4, c, eerste en tweede lid, van de richtlijn wordt omgezet in respectievelijk artikel 6 en artikel 4 van het ontwerp (1). Hiervóór is opgemerkt dat de Vlaamse Gemeenschap daarvoor niet bevoegd is (opmerking 2.2 i.v.m. de bevoegdheid).

Artikel 4, c, derde lid, van de richtlijn wordt niet omgezet. In verband met de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap moet die bepaling hetzelfde lot volgen als dat van artikel 4, c, eerste en tweede lid. = *AA bevoegd*

Wat het niet-omzetten van artikel 4, d, van de richtlijn betreft, wordt verwezen naar opmerking 2.3 i.v.m. de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 4, e, van de richtlijn wordt niet omgezet. De omzetting is volgens de gemachtigde van de regering niet nodig, omdat de gewone regels inzake arbitrage, opgenomen in het Gerechtelijk Wetboek, volstaan. Met die uitleg kan ingestemd worden.

2.5. Artikel 5 van de richtlijn wordt, met uitzondering van de woorden "ten minste", omgezet in artikel 2 van het ontwerp. De gemachtigde verwijst naar hetgeen hij i.v.m.

(1) In zoverre artikel 4, c, eerste lid, bepaalt dat de exploitanten zich moeten houden aan het communautair mededingingsrecht, wordt het niet omgezet.

artikel 2 van de richtlijn uiteengezet heeft over het 16:9-breedbeeldformaat, om de weglating van het woord "ten minste" te verantwoorden. Met die verantwoording kan ingestemd worden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

In het eerste lid van de aanhef dient een verwijzing naar artikel 101 van de gecoördineerde decreten toegevoegd te worden, allicht ter eenvoudige vervanging van de verwijzing naar artikel 97 (zie de opmerkingen i.v.m. de rechtsgrond).

Artikel 1

1. In verband met de wenselijkheid om dit artikel aan te vullen, wordt verwezen naar algemene opmerking 2.2.

2. Men redigere het eerste lid als volgt :

"De televisieomroepen ... moeten hun uitzendingen verzorgen :

1° hetzij via een 16:9-systeem ...;

2° hetzij via een transmissiesysteem ...".

L. 27.536/3

3. In het eerste lid, 2°, wordt melding gemaakt van "het Europese Telecommunicatie Standaardiseringsinstituut (ETSI)". In de richtlijn is steeds sprake van "een erkende Europese normalisatieorganisatie" (zie de artikelen 2, c, 3 en 4, a) (1).

De gemachtigde van de regering is het ermee eens dat in het eerste lid, 2°, de terminologie van de richtlijn overgenomen moet worden.

(1) De term "een erkende Europese normalisatieinstantie" wordt gebruikt in artikel 3, 1°, van het ontwerp.

De verenigde kamers waren samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter, voorzitter,
	R. ANDERSEN,	kamervoorzitter
	C. WETTINCK,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	P. LIENARDY,	
	L. HELLIN,	
	F. DELPEREE,	assessoren van de
	J. VAN COMPERNOLLE,	afdeling wetgeving,
	A. ALEN,	
	H. COUSY,	
Mevrouwen	F. LIEVENS,	griffiers.
	M. PROOST,	

De verslagen werden uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS en de H. X. DELGRANGE, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de HH. C. AMELYNCK en J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

L. 27.536/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

N. 98 — 3104

[S — C — 98/36255]

**13 OKTOBER 1998. — Besluit van de Vlaamse regering
inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen**

De Vlaamse regering,

Gelet op de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie gecoördineerd op 25 januari 1995, inzonderheid op artikel 97, 101 en 109, § 2,

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 26 mei 1998 en 9 juni 1998;

Overwegende dat de Richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen een aantal bepalingen bevat die een omzetting in de Vlaamse regelgeving noodzakelijk maken;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. De televisieomroepen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten:

1° indien het uitzenden in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn, hun uitzendingen verzorgen via een 16:9-systeem dat volledig compatibel is met PAL;

2° indien het uitzenden betreft die volledig digitaal zijn, kan uitzendingen verzorgen via een transmissiesysteem dat door een erkende Europese normalisatie-instantie genormaliseerd is.

Onder uitzendingen in breedbeeld, bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt verstaan: het uitzenden van programma's die geproduceerd en uitgegeven worden met het oog op de presentatie aan het publiek op een breedbeeldscherm.

Art. 2. De kabelmaatschappijen die een programma van een omroep in 16:9 breedbeeld ontvangen, moeten dit programma in hetzelfde formaat doorgeven.

Art. 3. De kabelmaatschappijen en de omroepen die, met het oog op digitale uitzendingen, decoders of andere systemen voor voorwaardelijke toegang te koop of te huur aanbieden of ter beschikking stellen moeten ervoor zorgen dat :

1° de ontscrembeling van de televisiesignalen mogelijk is volgens het gemeenschappelijk Europees scrambling-algoritme als beheerd door een erkende Europese normalisatie-instantie;

2° de signalen die ongescrembeld worden uitgezonden, kunnen worden weergegeven, mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurder de huurovereenkomst naleeft.

Art. 4. De kabelmaatschappijen en de omroepen maken uitsluitend gebruik van systemen voor voorwaardelijke toegang die de nodige technische mogelijkheden bieden om een goedkope controleoverdracht naar de kabelhoofdstations te verzekeren.

De kabelmaatschappijen moeten op elk ogenblik de volledige controle kunnen hebben over de omroep-programma's of -diensten die op hun kabelnet via decoder of systemen voor voorwaardelijke toegang worden aangeboden.

Art. 5. De Vlaamse minister, bevoegd voor het mediabeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 13 oktober 1998.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

E. VAN ROMPUY

—————
TRADUCTION

F. 98 — 3104

[S — C — 98/36255]

**13 OCTOBRE 1998. — Arrêté du Gouvernement flamand
relatif à l'utilisation de normes pour la transmission de signaux de télévision**

Le Gouvernement flamand,

Vu les décrets relatifs à la radiodiffusion et à la télévision, coordonnés le 25 janvier 1995, notamment les articles 97, 101 et 109, § 2;

Vu l'avis du Conseil d'Etat, rendu le 26 mai 1998 et le 9 juin 1998;

Considérant que la Directive 95/47/CE du 24 octobre 1995 relative à l'utilisation de normes pour la transmission de signaux de télévision, contient un certain nombre de dispositions nécessitant une transposition en réglementation flamande;

BIJLAGE 2
Richtlijn 95/47/EG

RICHTLIJN 95/47/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 24 oktober 1995

inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, en de artikelen 66 en 100A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap bij Besluit 89/337/EEG ⁽⁴⁾ en Besluit 89/630/EEG ⁽⁵⁾ van de Raad het strategische belang van geavanceerde en hoge-definitie televisie (HDTV)-diensten voor de Europese consumentenelektronica-industrie en voor de Europese televisie- en filmindustrie heeft onderkend en daarmee het strategisch raamwerk heeft bepaald voor de invoering van geavanceerde televisie- en HDTV-diensten in Europa;

Overwegende dat de doelstellingen van de strategie voor de invoering van HDTV in Europa integrerend deel uitmaken van het audiovisuele beleid van de Gemeenschap in verband waarmee het belang van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten ⁽⁶⁾ dient te worden bevestigd en dat zij rekening dienen te houden met andere doelstellingen van dit beleid met het oog op de ontwikkeling van de audiovisuele capaciteit in Europa, waaronder structurele doelstellingen zoals de ontwikkeling van de productie in landen of regio's met een beperkte audiovisuele capaciteit;

Overwegende dat Richtlijn 92/38/EEG van de Raad van 11 mei 1992 inzake de vaststelling van normen voor het

per satelliet uitzenden van televisiesignalen ⁽⁷⁾ een regelgevingskader vaststelt inzake normen voor geavanceerde televisieomroepdiensten voor televisieprogramma's die zijn gebaseerd op de HD-MAC norm ⁽⁸⁾ als de Europese satelliet- en kabeluitzendnorm voor niet volledig digitale HDTV en de D2-MAC norm ⁽⁹⁾ voor andere niet volledig digitale satelliet- en kabeluitzendingen in het 16:9-breedbeeldformaat;

Overwegende dat Besluit 93/424/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende een actieplan voor de invoering van geavanceerde televisiediensten in Europa ⁽¹⁰⁾ tot doel heeft het 16:9-breedbeeldformaat (625 of 1250 lijnen) te bevorderen, ongeacht de gebruikte Europese televisienorm en ongeacht de wijze van uitzenden (terreestrisch, satelliet of kabel);

Overwegende dat de Commissie krachtens artikel 7 van Richtlijn 92/38/EEG verslag diende uit te brengen over de effecten van de toepassing van die richtlijn, de ontwikkeling van de markt, in het bijzonder de aan de hand van objectieve criteria gemeten marktpenetratie, alsmede het gebruik van de financiële middelen van de Gemeenschap en zo nodig bij de Raad voorstellen moet indienen voor de aanpassing van die richtlijn aan deze ontwikkelingen;

Overwegende dat er, om de doelstellingen van de Gemeenschap uiteengezet in bovengenoemde besluiten te verwezenlijken en bij te dragen tot de goede werking van de interne markt als bedoeld in artikel 7 A van het Verdrag voor het uitzenden van televisiesignalen, maatregelen moeten worden genomen om een gemeenschappelijk formaat voor breedbeelduitzendingen vast te stellen;

Overwegende dat de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) ⁽¹¹⁾ op wereldniveau voor HDTV het breedbeeldformaat 16:9 heeft vastgesteld en dat het wenselijk en mogelijk is de markt voor geavanceerde televisiediensten en -produkten met hetzelfde 16:9-breedbeeldformaat te ontwikkelen;

Overwegende dat voor de toepassing van deze richtlijn een televisiedienst in breedbeeldformaat ten minste moet voldoen aan de voorwaarde dat gebruik wordt gemaakt van een transmissiesysteem dat voldoende informatie verschaft om een speciaal daartoe bestemd ontvangtoestel in staat te stellen een schermvullend beeld te geven met een volledige verticale resolutie, en dat te dien einde een

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 18. 12. 1993, blz. 18, en PB nr. C 321 van 18. 11. 1994, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 148 van 30. 5. 1994, blz. 1.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 19 april 1994 (PB nr. C 128 van 9. 5. 1994, blz. 54), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 22 december 1994 (PB nr. C 384 van 31. 12. 1994, blz. 36) en besluit van het Europees Parlement van 14 juni 1995 (PB nr. C 166 van 3. 7. 1995).

⁽⁴⁾ PB nr. L 142 van 25. 5. 1989, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 363 van 13. 12. 1989, blz. 30.

⁽⁶⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989, blz. 23.

⁽⁷⁾ PB nr. L 137 van 20. 5. 1992, blz. 17.

⁽⁸⁾ ETSI-norm : ETS 300 352.

⁽⁹⁾ ETSI-norm : ETS 300 250.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 196 van 5. 8. 1993, blz. 48.

⁽¹¹⁾ In ITU-R-Aanbeveling 709 worden de „beeldkarakteristieken” gedefinieerd, waaronder het breedbeeldformaat 16:9.

televisiedienst in 4:3-letterboxformaat waarbij niet aan bovenstaand minimumcriterium wordt voldaan, niet als een breedbeeldtelevisiedienst dient te worden beschouwd;

Overwegende dat televisiediensten momenteel thuis worden ontvangen via terrestrische systemen, satellietssystemen en kabelsystemen en dat het van essentieel belang is dat geavanceerde breedbeelddiensten voor het grootste mogelijke aantal kijkers beschikbaar zijn;

Overwegende dat kabeltelevisienetten en hun technische capaciteiten als omschreven door de Lid-Staten een belangrijk gegeven zijn in de televisie-infrastructuur van vele Lid-Staten en van cruciaal belang zullen zijn voor de toekomst van geavanceerde televisiediensten;

Overwegende dat deze richtlijn geen gevolgen heeft voor centrale-antennesystemen zoals deze door de Lid-Staten zijn omschreven;

Overwegende dat het absoluut noodzakelijk is dat er gemeenschappelijke normen worden opgesteld voor de digitale uitzending van televisiesignalen via kabel, per satelliet of met terrestrische middelen teneinde daadwerkelijke concurrentie op een vrije markt mogelijk te maken en dat dit het best kan gebeuren door hiermee een erkende Europese normalisatie-instantie te belasten, rekening houdend — daar waar zulks relevant is — met de resultaten van het zoeken naar consensus dat thans tussen de marktdeelnemers gaande is;

Overwegende dat het wenselijk is die normen tijdig en nog voordat er op de markt met digitale televisie samenhangende diensten worden geïntroduceerd, op te stellen;

Overwegende dat voorwaardelijke toegang een belangrijke aangelegenheid is voor de gebruikers en de leveranciers van betaaltelevisiediensten en voor diegenen die de rechten op programma's bezitten;

Overwegende dat breed opgezet overleg met de betrokken deelnemers aan de Europese markt heeft geleid tot een aantal overeenkomsten met betrekking tot voorwaardelijke toegang tot digitale betaaltelevisiediensten;

Overwegende dat exploitanten van voorwaardelijke-toegangsdiensten aanspraak moeten kunnen maken op vergoeding van hun investeringen en van de levering van diensten aan omroepen, als aansporing om te blijven investeren;

Overwegende dat het inbouwen van het gemeenschappelijk Europees scambelalgoritme in daartoe geëigende consumentenapparatuur in de Gemeenschap verplicht moet worden gesteld, zodat alle leveranciers van betaaltelevisie hun programma's in principe aan alle gebruikers van digitale betaaltelevisie in de Gemeenschap kunnen aanbieden;

Overwegende dat voorts dient te worden voorzien in bepalingen inzake de overdracht van de voorwaardelijke-toegangscontrole naar de kabelkopstations en de licentieverlening voor voorwaardelijke-toegangstechnologie, aan fabrikanten;

Overwegende dat in Europa de mogelijkheden voor piraterij in de digitale audiovisuele sfeer zullen toenemen, met alle negatieve gevolgen van dien voor exploitanten en leveranciers van programma's, en dat invoering en toepassing op Europese schaal van een doeltreffende anti-piraterijwetgeving steeds noodzakelijker wordt;

Overwegende dat het wenselijk is Richtlijn 92/338/EEG in te trekken en een nieuwe richtlijn vast te stellen in het licht van deze marktontwikkeling en technologische ontwikkelingen;

Overwegende dat de technologieën voor geavanceerde televisiediensten een snelle ontwikkeling doormaken en een gemeenschappelijke aanpak van deze ontwikkeling noodzakelijk is; dat afzonderlijke en veelvoudige maatregelen van de Lid-Staten kunnen leiden tot ongewenste versnippering van de markt voor producten en diensten en tot elkaar overlappende werkzaamheden; dat dergelijke maatregelen betere resultaten kunnen opleveren als ze op communautair niveau worden getroffen;

Overwegende dat in de conclusies van het Voorzitterschap van de G7-Conferentie over de informatiemaatschappij, die op 25 en 26 februari 1995 heeft plaatsgevonden te Brussel, met name wordt gewezen op de noodzaak van een regelgevingskader dat borg staat voor de open toegang tot netwerken en voor de na de mededingsregels,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten treffen passende maatregelen ter bevordering van de versnelde ontwikkeling van geavanceerde televisiediensten, inclusief televisiediensten in breedbeeldformaat, televisiediensten die gebruik maken van HDTV-technologie en televisiediensten die volledig digitale transmissiesystemen gebruiken.

De Lid-Staten zorgen ervoor dat het overbrengen van reeds geëxploiteerde breedbeeldtelevisiediensten op voor het publiek toegankelijke digitale transmissienetwerken vergemakkelijkt wordt, met name in toepassing van Richtlijn 92/38/EEG en Besluit 93/424/EEG, zodat de belangen van exploitanten en kijkers die hebben geïnvesteerd om deze diensten te kunnen produceren of ontvangen, worden beschermd.

Artikel 2

Alle televisiediensten die in de Gemeenschap naar de kijkers worden uitgezonden via de kabel, per satelliet of langs terrestrische weg;

- a) moeten, indien het uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn, worden uitgezonden in 16:9 D2-MAC of een 16:9-systeem dat volledig compatibel is met PAL of SECAM.

Een breedbeeldtelevisiedienst wordt gevormd door programma's die geproduceerd en uitgegeven worden met het oog op de presentatie aan het publiek op een breedbeeldscherm.

Het 16:9 formaat is het referentieformaat voor breedbeeldtelevisiediensten.

- b) moeten, indien het HDTV-uitzendingen betreft die niet volledig digitaal zijn, worden uitgezonden in HD-MAC.
- c) moeten, indien het volledig digitale uitzendingen betreft, een transmissiesysteem gebruiken dat door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerd is. In dit verband omvat een transmissiesysteem voorzieningen voor : het genereren van programmasignalen (broncodering van audiosignalen, broncodering van videosignalen, multiplexing van signalen) en de aanpassing aan de transmissiemedia (kanaalcodering, modulatie en, voor zover nodig, energiedispersie).

Volledig digitale transmissienetwerken die toegankelijk zijn voor het publiek voor de distributie van televisiediensten, moeten in staat zijn breedbeeldtelevisiediensten uit te zenden.

Artikel 3

Elk televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm is, dat in de Gemeenschap te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één (door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde) aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Artikel 4

Met betrekking tot voorwaardelijke toegang tot digitale televisiediensten die worden uitgezonden naar kijkers in de Gemeenschap, gelden, ongeacht de transmissiemedia, de volgende voorwaarden:

- a) Alle consumentenapparatuur die in de Gemeenschap te koop of te huur wordt aangeboden of anderszins ter beschikking wordt gesteld en waarmee digitale televisiesignalen kunnen worden ontscrembeld, moet de mogelijkheid bezitten:
- dergelijke signalen te ontscrembelen volgens het gemeenschappelijk Europees scrembelalgoritme, als beheerd door een erkende Europese normalisatieinstantie;

- signalen die ontscrembeld worden uitgezonden weer te geven mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurovereenkomst door de huurder wordt nageleefd;

- b) Systemen voor voorwaardelijke toegang die op de markt in de Gemeenschap worden geëxploiteerd, moeten over de nodige technische mogelijkheden beschikken voor een goedkope controleoverdracht naar de kabelkopstations, waarbij de exploitanten van kabeltelevisie op lokaal of regionaal niveau de volledige controle kunnen hebben over de diensten die van dergelijke systemen voor voorwaardelijke toegang gebruik maken;

- c) De Lid-Staten nemen alle maatregelen opdat de exploitanten van voorwaardelijke-toegangssystemen, ongeacht de wijze van transmissie, die diensten produceren en aanbieden met het oog op de toegang tot digitale televisiediensten:

- aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden technische diensten aanbieden waarmee hun digitale televisiediensten kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn middels decoders die door de dienstverleners worden beheerd, en zich houden aan het communautair mededingingsrecht, met name wanneer er sprake is van een dominante positie;

- een gescheiden boekhouding voeren voor hun activiteiten op het gebied van de levering van voorwaardelijke-toegangsdiensten.

De omroepen publiceren een tarieflijst voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat er al dan niet bijbehorende apparatuur wordt geleverd.

Een digitale televisiedienst kan zich slechts op deze bepalingen beroepen, wanneer de aangeboden diensten in overeenstemming zijn met de Europese wetgeving;

- d) Wanneer houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke-toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, dienen zij zulks te doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden. De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet doen afhangen van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het betrokken product:

- hetzij een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere andere toegangssystemen mogelijk maakt,
- hetzij tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, wanneer de licentiehouder

zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten van voorwaardelijke-toegangssystemen.

Ingeval een televisietoestel een ingebouwde digitale decoder bevat, moet het voorzien zijn van ten minste één genormaliseerde aansluitbus met het oog op voorwaardelijke toegang en aansluiting van andere elementen van een digitaal televisiesysteem op de digitale decoder;

- e) Onverminderd de maatregelen die de Commissie of een Lid-Staat op grond van het Verdrag kan treffen, zorgen de Lid-Staten ervoor dat, in geval van een onopgelost geschil over de toepassing van de voorschriften van dit artikel, partijen gemakkelijk en in beginsel zonder al te hoge kosten gebruik kunnen maken van passende arbitrageprocedures om het geschil eerlijk, tijdig en op transparante wijze te beslechten.

Deze procedure sluit een schadevordering van een der partijen niet uit. Wanneer de Commissie wordt verzocht advies uit te brengen over de toepassing van het Verdrag, dient zij zich hierover met spoed uit te spreken.

Artikel 5

Elke televisiedienst in 16:9-breedbeeldformaat als bedoeld in artikel 2 die door kabeltelevisiesystemen ontvangen en opnieuw gedistribueerd wordt, moet over deze systemen ten minste in het 16:9-breedbeeldformaat worden doorgezonden.

Artikel 6

Vóór 1 juni 1997 en vervolgens om de twee jaar onderzoekt de Commissie in welke mate deze richtlijn is toegepast en hoe de markt van digitale televisiediensten in de gehele Europese Unie zich ontwikkelt, en dient zij bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in. Dit verslag heeft betrekking op de marktontwikkelingen, met name op het gebied van de evolutie van de digitale technologieën en diensten, alsmede op de technische en marktontwikkelingen op het gebied van de voorwaardelijke toegang tot digitale televisiediensten.

Zo nodig dient de Commissie bij de Raad voorstellen in voor de aanpassing van deze richtlijn aan die ontwikkelingen.

Artikel 7

Richtlijn 92/38/EEG wordt negen maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn ingetrokken.

Artikel 8

1. Uiterlijk negen maanden na de datum van de inwerkingtreding van deze richtlijn doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 9

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 oktober 1995.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

K. HÄNSCH

Voor de Raad

De Voorzitter

L. ATIENZA SERNA